

ми — співробітниками Таврійського національного університету, сприяли формуванню цієї атмосфери.

Усі заявлені у програмі доповіді, як виголошені, так і ті, автори яких з різних причин не змогли взяти участь у засіданнях конференції, заплановано опублікувати у спеціальному збірнику, який найближчим часом вийде друком у видавництві МДУ ім. М. В. Ломоносова.

Світлана Соколова (м. Київ)

Svitlana Sokolova (Kyiv)

THE 2ND INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE

“ TYPOLOGY VYD-ASPEKT/ASPECT: PROBLEMS, SEARCHES, DECISIONS”

Мовна мозаїка

ПОСИЛАННЯ ЧИ ПОКЛИКА́ННЯ?

У різних виданнях, передусім засобах масової інформації, часто послуговуються дієсловом **посилання** та іменником **посилання** зі значенням “уринок, витяг із якого-небудь твору, на який покликаються у викладі, з точною назвою джерела та вказівкою на відповідну сторінку”. Напр.: *Критик **посилається** на переклади С. Руданського і П. Ніщинського (К. Забарило); При цьому прес-служба **посилається** на дані дослідників, що вивчали цю проблему останні роки (Українська правда, 21.01.2008); Мінськ **посилається** на документи митного союзу, якими не передбачено встановлення мита у торгівлі між цими державами (Україна молода, 10.03.2010); Докази, **посилання** на офіційні документи, заклики до компромісу не подіяли (Дзеркало тижня, 12.12.2009).*

Останнім часом паралельно почали вживати дієслово **покликáтися** та іменник **покликáння**, що мають єдине значення — “вказувати на кого-, що-небудь для підтвердження або виправдання чогось; наводити що-небудь як доказ”, пор.: *Однак у розв’язанні спорів належало **покликатися** на свідків — отже, їх присутність була обов’язковою (Б. Тищик); ..рапорт став першим реальним текстом, на який українська сторона може **покликатися** у своїх розмовах з Європейською комісією (Україна молода, 6.08.2007); **Покликання** — це текст, що розміщується в кінці сторінки й відмежовується від основного тексту горизонтальною рисою (www.doc.lviv.ua/showcat_langofpapers.php). Таке вживання спирається на традицію, зафіксовану в різних стилях української літературної мови. Напр.: *Треба.. звернутися.. до експерта Антона Петровича Ейсмонта, **покликаючись** на мою рекомендацію (М. Коцюбинський); Коли я раз поспробував бути премудрим і **покликáтися** на свою рівність перед законом, то дістав позаушника (І. Франко); У дужках подаються **покликання** на третю, найпізнішу посторінкову пагінацію Хлебниковського кодексу, яка найкраще відчитується в цьому виданні (Я. Книш).**

Отже, органічнішими для української мови в згаданому значенні є дієслово **покликáтися** та іменник **покликáння**.

Тетяна Івасишина